

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Το ιδανικό για εμένα σχολείο θα ήταν όμορφο εξωτερικά και εσωτερικά. Θα ήταν βαμμένο με ωραία έντονα και απαλά χρώματα, όπως κίτρινο, τρκουάζ, πράσινο και άλλα.

Θα υπήρχαν πολλά μεγάλα γήπεδα (ποδοσφαίρου, μπάσκετ, τένις, ξιφασκίας, βόλεϊ) αλλά και τεράστιοι χώροι για παιχνίδι γεμάτοι δέντρα. Στο κέντρο θα ήταν φυτεμένες δύο μεγάλες βελανιδιές με ξύλινα μεγάλα τραπέζια. Έτσι θα είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε μάθημα κάτω από την πελώρια σκιά τους.

Μόλις θα έμπαινε κανείς θα έβλεπε το γραφείο τού/τής διευθυντή/τριας στα αριστερά του. Μια μεγάλη αίθουσα με γραφείο για τον/την γραμματέα/εία και απέναντι ένα μεγαλύτερο γραφείο για τον/την διευθυντή/τρια. Οι οποίοι δεν θα ήταν πολύ αυστηροί!

Δεξιά από την είσοδο θα υπήρχε το ιατρείο. Εκεί θα βρισκόταν ο/η καλόκαρδος/η ιατρός. Καθώς θα προχωρούσε θα αντίκριζε τον χώρο εκδηλώσεων. Μια μεγάλη υπερυψωμένη σκηνή θα δέσποζε στην

μια άκρη. Αρκετά μεγάλη για να κάνουν όλες οι τάξεις τις εορτές τους. Θα ακολουθούσε ένας διάδρομος με πέντε πόρτες. Στην πρώτη θα ήταν ο κινηματογράφος στον οποίο θα μαζευόταν όλο το δημοτικό τις τελευταίες μέρες πριν τις αργίες. Θα διαλέγαμε μια ταινία και θα διασκεδάσαμε όλοι μαζί! Στην δεύτερη πόρτα, θα ακολουθούσε το μεγάλο γραφείο των δασκάλων. Ας προσέξουμε και τους δασκάλους μας λίγο! Μας έχουν μάθει τόσα πράγματα. Να μην έχουν κι αυτοί κάπου να ξεκουράζονται; Έπειτα, στην τρίτη πόρτα, θα υπήρχε η τραπεζαρία για όποιον ήθελε να φάει σπιτικό φαγητό. Κάθε μέρα κάτι διαφορετικό θα μαγειρευόταν στην κουζίνα του σχολείου. Οι υπόλοιποι θα έτρωγαν έξω στην αυλή το κολατσιό τους. Ο παιδότοπος θα φιλοξενούνταν στην τέταρτη πόρτα. Θα ρωτήσετε «γιατί ένα σχολείο να χρειάζεται παιδότοπο;». Μα πού αλλού θα παίζουν τα μικρά παιδιά; Με τα φουσκωτά, τους κοντούς τοίχους αναρρίχησης και τα άλλα παιχνίδια θα χαίρονταν πολύ. Στην τελευταία πόρτα θα υπήρχε η ήσυχη βιβλιοθήκη με τον/την καλό/ή βιβλιοθηκάριο.

Καθώς θα ανέβαινε κανείς τις σκάλες στο τέλος του διαδρόμου θα αντίκριζε τις τάξεις. Θα υπήρχε μια

τάξη για κάθε μάθημα. Πιστεύω πως η αλλαγή περιβάλλοντος είναι ωραία. Είναι βαρετό να είσαι στην ίδια τάξη όλη μέρα! Θα διδάσκονταν από τις 9:10-16:00 όλα τα μαθήματα και μετά θα είχαμε 1,5 ώρα για την λιγοστή μελέτη. Τις επόμενες δύο ώρες θα διαλέγαμε τι άθλημα θέλουμε να κάνουμε εκείνη την ημέρα και το παιχνίδι θα ξεκινούσε!

Μακάρι και το σχολείο μου να ήταν έτσι! Φυσικά μετά από τόσες ώρες μαζί όλοι θα είμασταν ΦΙΛΟΙ!